

กรรมฐานรักษาโรคเบาหวาน

ละออง ตะบูนพงษ์

R9009

ข้าพเจ้าขอเล่าเรื่องชีวิตของข้าพเจ้าในอดีตที่ล่วงมา เพื่อให้เห็นผลของกฎแห่งกรรมจากการกระทำที่ผ่านมาว่าเป็นความจริงเพียงใด

ข้าพเจ้าเกิดที่บ้านเลขที่ ๕๓ หมู่ ๓ ตำบลบางแก้ว อ.เมือง จ.สมุทรปราการ (แม่กลอง) บิดาเป็นคนที่เดินทางมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ตอนที่ท่านอายุได้ ๑๔ ปี คุณแม่เป็นคนไทยลูกหม่อมมุ่น ณ บางช้าง ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่สอง ในจำนวนพี่น้องทั้งสิ้น ๘ คน มีพี่สาวเป็นผู้หญิงเพียงคนเดียวชื่อ บังเอิญ ดีรักษา

บ้านเกิดของข้าพเจ้าอยู่ชายทะเลเลียบคลองบางจะเกร็ง ข้าพเจ้าเป็นคนมีนิสัยไม่ชอบการฆ่าสัตว์ทำผิดศีลปาณาติบาตมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็ก เคยเห็นเตี้ยเอาไก่มาขังไว้เพื่อที่จะฆ่ากินในวันตรุษจีน ข้าพเจ้าก็จะแอบไปปล่อย ทำให้เตี้ยโกรธมาก ไล่ตีไล่ตำข้าพเจ้ามากมาย แต่กรรมที่ข้าพเจ้าเคยกระทำก็มี คือ ข้าพเจ้าเคยไปปักปูกุ๊ยและปูทะเลกับพี่สาวและเตี้ยตามประสาคนยากจน

ข้าพเจ้าเรียนหนังสือได้ถึงชั้นประถม ๔ ก็ต้องตามเตี้ยไปทำถนนที่วัดพรหมแดน คุณครูท่านเมตตาตามหาข้าพเจ้าเพื่อเรียกไปรับทุนเรียนหนังสือต่อที่อำเภอ แต่ก็ถูกเตี้ยขอร้องให้ช่วยเตี้ยทำงานต่อ เพราะมีน้องอีกหลายคนที่ยังทำมาหากินก็ไม่มี ต้องรับจ้างเขาทำงาน ข้าพเจ้าจึงต้องไปสละสิทธิ์ในการขอรับทุนที่อำเภอ

ข้าพเจ้าต้องทำงานทุกอย่าง ต้องช่วยเตี้ยปั้นตุ้มซีเมนต์ขายใบละ ๑๐๐ บาท และ ๑๔๐ บาท ต้องออกทะเลไปส่งเขา เมื่อส่งเสร็จก็จะรับฟินมาขายอีก เวลาว่างก็ต้องเคี้ยวตาล ต้องทำงานทุกอย่างเพราะความยากจน ทำให้ข้าพเจ้ามึนเมา และคิดเอาไว้ว่า วันหนึ่งข้าพเจ้าต้องรวยให้ได้

ข้าพเจ้าทำทุกอย่าง จนบางครั้งบางคนมองข้าพเจ้าว่าบ้า เพราะข้าพเจ้าจริงจังและทำทุกอย่างที่สามารถจะทำได้ มัดปูเสร็จเห็นคลอกข้างทางก็ตัดเอามาเย็บขาย ต้นละ ๑๐ สตางค์ ปูกิโละ ๒-๓ บาทเท่านั้น ถ้าเป็นปูม้าก็จะตกต่อยตัว ๘-๑๐ บาทเท่านั้น ไม่เหมือนสมัยนี้ที่ตัวละเกือบ ๑๐๐ บาท

ส่วนเตี้ยและแม่ท่านก็ชอบเล่นการพนัน เป็นเหตุให้ข้าพเจ้าและพี่สาวต้องขมขื่นใจมาก เพราะต้องช่วยกันทำงานตลอด น้องก็ยังเล็ก ๆ อยู่ทุกคน ดีว่ายายท่านเมตตารับเลี้ยงดูแลแทนแม่ น้อง ๆ ก็ต้องดูตนมยายแทนแม่ จนบางครั้งน้ำเหลืองท่านออก ยายข้าพเจ้าชื่อ ยาย

เรื่อง ณ บางช้าง ข้าพเจ้ารักท่านมาก แต่ที่สาวข้าพเจ้าไม่ชอบชายของ ไม่เหมือนข้าพเจ้าที่ ทำทุกอย่างได้เพื่อเงิน เพราะพูดไว้ตั้งแต่ตอนเป็นเด็กแล้วว่า จะต้องรวยให้ได้

ข้าพเจ้าเคยห้ามปรามเตี้ยถึงเรื่องการทำผิด คิดไปในทางไม่ดี เช่นการเบียดเบียน สัตว์ จนทำให้เตี้ยหาว่าข้าพเจ้าบ้า นำข้าพเจ้าไปที่โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา ไปให้หมอ ตรวจ หมอก็ตั้งคำถามถามข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ามาเรือบินมาได้อย่างไร มารถไฟหรือรถยนต์ หรือเดินมาจากบ้าน ข้าพเจ้าก็ตอบว่ามาทางรถไฟจากมหาชัยถึงวงเวียนใหญ่ และก็มาที่ โรงพยาบาลนี้ พอตบหมอสเสร็จ หมอก็หันมาบอกเตี้ยว่า ลูกของคุณความจำดีมาก ไม่ได้ เป็นอะไรเลย แต่พอกลับจากแม่กลอง เตี้ยก็พาข้าพเจ้าไปรดน้ำมนต์ รดจนข้าพเจ้าเป็นหวัด

เหตุการณ์เลยมาจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ข้าพเจ้าได้ขึ้นไปทำงานที่เชียงใหม่ และ วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าเข้าส้วม ข้าพเจ้าสังเกตเห็นมด มักเข้ามาตอมที่ส้วม ทำให้ข้าพเจ้า สงสัยและไปตรวจเบาหวาน ผลปรากฏว่า ตรวจพบน้ำตาลขึ้นถึง ๒๕๐% ซึ่งนั้นก็แปลว่า ข้าพเจ้าได้เป็นโรคเบาหวานแล้ว โรคเบาหวานทำให้ข้าพเจ้าต้องทรมานมาก และหมดกำลัง ที่จะทำงาน อยากตายอย่างเดียว

สาเหตุที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นเบาหวาน เพราะเครียดกับงาน และเรื่องสำคัญที่ทำให้ ข้าพเจ้าเครียดมาก คือเรื่องในอดีตต่าง ๆ ของข้าพเจ้า ที่มีกวนเวียนเข้ามาทำร้ายจิตใจ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดถึงเมียและลูกในอดีต คิดถึงเรื่องเมียคนแรก ที่พยายามสอนลูกให้เกลียด ข้าพเจ้าทุกวิถีทาง ข้าพเจ้ารักลูกมาก แต่ก็ถูกกีดกันต่าง ๆ ทำให้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ ข้าพเจ้าเครียดมาก

เหตุการณ์เลยไปจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้าพเจ้าได้มาพบกับ หลวงพ่อจรัญ ที่ ข้าพเจ้าเคารพและถูกใจที่สุดเพราะ ไม่เคยพบพระที่ดีแต่ความผิดของตัวเองมาให้รู้เป็น ธรรมะ มีแต่จะปกปิดความผิดของตนเอง เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปเพื่อปฏิบัติธรรมพร้อมกับเพื่อน ที่ชื่อจิด ข้าพเจ้าอยู่ปฏิบัติที่นั่น ๗ วัน ซึ่งตลอดเวลาที่ปฏิบัติข้าพเจ้าจะตั้งใจมาก และหลวง พ่อท่านก็คอยเทศน์ให้กำลังใจ ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจขึ้นมาก จนในที่สุดอาการของข้าพเจ้า ก็ดีขึ้น จนข้าพเจ้าสามารถอธิษฐานเลิกทานยาแก้โรคเบาหวานได้

และอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าอย่างมากคือ การปฏิบัติตนของหลวงพ่อ ซึ่ง ท่านมีดวงจิตที่เข้มแข็ง ท่านไม่ยอมจำนนต่อโรคภัยของท่าน ท่านสู้ทั้งชีวิต ท่าน เสียสละให้กับประชาชนโดยไม่คิดถึงตัวเองเลย เมื่อข้าพเจ้าเห็นเช่นนี้ทำให้มีกำลังใจที่จะ สู้กับโรคร้าย

เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าแข็งแรง มีกำลังใจทำงาน เหมือนกับว่าข้าพเจ้าได้ตายไปแล้ว และได้เกิดใหม่ ซึ่งเกิดมาจากหลวงพ่อจรัญ เมื่อข้าพเจ้าไปถึงบ้านไปเล่าให้คนในบ้านฟัง

ว่า ข้าพเจ้าเป็นคนใหม่แล้ว แต่ก็ไม่มีใครเชื่อเพราะเขายังไม่เคยมาปฏิบัติ จนกระทั่งลูกชาย ข้าพเจ้าที่ชื่อเกื้อกูลและแม่ของเขาลองมาปฏิบัติ ซึ่งตอนนั้นลูกเกื้อกูลกำลังมีปัญหาเพราะไปได้ภรรยาเป็นคนสุพรรณ แต่พ่อแม่ทางฝ่ายผู้หญิงเขาไม่ยอมรับ เพราะลูกสาวเขาเป็นลูกคนเดียวของเขา และเขาเองก็มีสมบัติมากมาย ที่ดินก็มีอยู่มากจะคิดเป็นราคาก็หลายร้อยล้าน คุณพ่อก็เป็นเกษตรกรตัวอย่าง

แต่ก็เป็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง เพราะเมื่อ ลูกเกื้อกูลมาปฏิบัติธรรมพร้อมแม่ของเขา พอกลับไปที่บ้านไม่ถึงเดือน พ่อตาแม่ยายก็รับไหว ซึ่งตอนนั้นลูกเกื้อกูลก็เป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของเขาไปแล้ว ถ้าข้าพเจ้าจะดูว่าลูกชาย แม่ยายจะรับออกรับแทนเลย นี่คือผลจากการมาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน